

Music Part I

Shiur# 373 | June 4th 2022

חפץ חיים - ספר המצוות הקצר מצוות עשה מצוה סא

שנאמר (דברים י, יט): "ואהבתם את הגר". וזוהי מצוה נוספת על "ואהבת לרעך כמוך", (שהרי הגר הוא גם כן בכלל ישראל). והקדוש ברוך הוא אוהב את הגר, דכתיב (שם שם, יח): "ואוהב גר לתת לו לחם ושמלה", ונאמר (שמות כג, טו): "ואתם ידעתם את נפש הגר", ופירוש "גר" כאן, הוא: שבא מארץ אחרת ומעיר אחרת לגור אתנו, ומכל שכן גר שנתגייר.

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף לא עמוד ב

אמר אביי ואיתימא ריש לקיש: כדי שתכלה השנה וקללותיה. בשלמא שבמשנה תורה איכא כדי שתכלה שנה וקללותיה, אלא שבתורת כהנים, אטו עצרת ראש השנה היא? - אין, עצרת נמי ראש השנה היא, דתנן: ובעצרת על פירות האילן.

Riddles of the Week

#1

ש"ך יורה דעה סימן שה ס"ק יב

כתוב בתשובת ר' אליהו נ' חיים סי' ע"ט על תינוק בכור שחלה ולא נתרפא עד יום ל"א נראה דאע"ג דמצות פדיון הבן לעשות בעיקר זמנה יש להקדים מצות המילה משום דהמילה היא אות ההכנסת ברית ואלמלא קבלת הברית אין חיוב למצות פדיון כלל ונותן לכהן ה' סלעים בתוך ל' שיהא פדוי לאחר ל' יום ולענין הברכה לא יברך קודם ל' כדכתב מהרא"י בכתביו סי' ר"ל בד"ן דהגיע יום ל"א בשבת וז"ל ותו דקורא אני תגר על הברכה דיברך אבי הבן בע"ש דאכתי לא מטא זמן חיובא כו' עכ"ד ולא נהירא דא"כ איך יברך לאחר ל' כיון דמיד בהכנסת יום ל"א ממילא הבן פדוי וכבר נעשה מצותו וכן כתב מהרא"י גופיה בת"ה סי' רס"ט אהך דין דהגיע יום ל"א בשבת דבע"ש לא יברך כיון דאכתי לא מטי זמן חיובא ובשבת אין ראוי לברך דלאו מידי קא עביד השתא וממילא הבן פדוי בכניסת שבת שהוא יום ל"א עכ"ל ואף על גב ד"ל דהכא כיון דמצוה עיקר זמנה ראוי לעשות כן מ"מ נ"ל

דאין לחלק דכיון דכבר נעשה מצותו א"כ אין לברך אח"כ כמו שהעליתי לעיל סי' י"ט ס"ק ג' דכל המצות מברך עליהן עובר לעשייתן ואם לא בירך קודם לכן לא יברך אח"כ וגם לא מסתבר כן ליתן המעות קודם ל' מכמה טעמים הלכך יש למולו בתחלה ביום ל"א ואח"כ לפדותו ולברך:

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף עא עמוד ב – דף עב עמוד א

ובמדבר מאי טעמא לא מהול? איבעית אימא: משום חולשא דאורחא; ואיבעית אימא: משום דלא נשיב להו רוח צפונית, דתניא: כל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, לא נשבה להם רוח צפונית. מאי טעמא? איבעית אימא: משום דנזופים הוו, ואי בעית אימא: דלא נבדור ענני כבוד.

#2

ספרי דברים פרשת וזאת הברכה פסקא שמג

דבר אחר ויאמר ה' מסיני בא, כשנגלה הקדוש ברוך הוא ליתן תורה לישראל לא על ישראל בלבד הוא נגלה אלא על כל האומות, תחילה הלך אצל בני עשו אמר להם מקבלים אתם את התורה אמרו לו מה כתוב בה אמר להם לא תרצח אמרו כל עצמם של אותם האנשים ואביהם רוצח הוא שנאמר והידיים ידי עשו ועל חרבך תחיה הלך אצל בני עמון ומואב אמר להם מקבלים אתם את התורה אמרו לו מה כתוב בה אמר להם לא תנאף אמרו לו כל עצמה של ערוה להם היא שנאמר ותהרין שתי בנות לוט מאביהן הלך אצל בני ישמעאל אמר להם מקבלים אתם את התורה אמרו לו מה כתוב בה אמר להם לא תגנוב אמרו לו כל עצמם אביהם ליסטים היה שנאמר והוא יהיה פרא אדם וכן לכל אומה ואומה שאל להם אם מקבלים את התורה שנאמר יודוך ה' כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך יכול שמעו וקבלו תלמוד לומר ועשיתי באף ובחימה נקם את הגוים אשר לא שמעו לא דיים שלא שמעו אלא אפילו שבע מצות שקבלו עליהם בני נח לא יכלו לעמוד בהם עד שפרקום כיון שראה הקדוש ברוך הוא כן נתנם לישראל, משל לאחד ששילח את חמורו וכלבו לגרן והטעינו לחמור לתך ולכלב שלש סאים היה החמור מהלך והכלב מלחית פרק ממנו סאה ונתנו על החמור וכן שיני וכן שלישי כך ישראל קבלו את התורה בפירושה ובדקדוקיה אף אותם שבע מצות שלא יכלו בני נח לעמוד בהם ופרקום באו ישראל וקבלום לכך נאמר ויאמר ה' מסיני בא וזרח משעיר למו.